

Христос Воскресе! Ваистину Воскресе!

Ево, браћо и сестре, радост васкрсења Христова траје већ трећи дан. Трајаће још четрдесет дана све до Спасовдана. Та радост васкрсења понавља се у току године сваке недеље, јер сваке недеље у ствари ми прослављамо мали Васкрс. Понављамо Васкрсење Христово својим молитвама, својим сећањима. То је дан посвећен Васкрсењу Господњем тако да у току године преко сто дана у години је посвећено овом празнику Васкрсења Христовога. Сама та чињеница говори о значају овога празника браћо и сестре, јер васкрсли Господ је људе ослободио од греха, смрти и ђавола, победио је смрт својим Васкрсењем и даровао људима живот вечни.

После Васкрсења свога Господ је на много пута и на разне начине показивао се својим ученицима, својим пријатељима, женама Мироносицама па и једном скупу од петстотина људи, како каже свети апостол. Дакле то су све сведоци Васкрсења Христовога који су не своју веру него своје знање да је Господ васкрсао запечатали својим животом и својом крвљу. Многи од њих и сви свети апостоли су живот свој положили за ту проповед о Васкрсломе Христу. А нису могли не проповедати јер каже *оно шїѡ видесмо, шїѡ чусмо, шїѡ руке наше оїиїаше ѡ вам їройоведамо-Христїа Васкрслоїа из мрїѡвих*. Зато је, што су то били очевидци овога дивнога и преславнога чуда, јединога таквога у историји васионе, њихова реч је имала снагу, имала тежину, тако да је на прву проповед апостола Петра у Јерусалиму поверовало одмах преко три хиљаде људи што значи да су те речи њихове биле уверљиве и њихова чуда која су чинили.

Данас се помиње једно од тих јављања Господа Христа двојници људи који су ишли из Јерусалима у једно село недалеко од

Јерусалима – Емаус, па уз пут они су разговарали о томе што се догађало у петак, суботу, па и чули су у недељу од неких жена да су виделе анђела који им је рекао да је Христос жив. И док су они тако разговарали и били тужни и жалосни, њима се јави Господ, али како каже у другом облику да га нису препознали, путовао је са њима и упитао их *о чему тио разіовараше и штио сше невесели?* Они му онда рекоше: „Зар ти ниси чуо шта се десило у Јерусалиму ових дана?“ А Он рече *а штиа?* Они му испричаше. Онда им Он поче говорити о пророцима, о светитељима Старога Завета, назваде их тврдоумним, *зар нисше, каже, чули да ти треба Христос да ти острада и да васкрсне.* И онда им је почео од свих пророка, поменуо им је пророштва која су се на Њега односила.

И тако идући Он је њима говорио о Светоме Писму и о пророштвима. Тако су дошли близу места где су они путовали а Он је хтео да иде даље. А они га замолише да сврати са њима да ноћи јер је већ ноћ близу и дан је на измаку. И уђе Господ са њима и седоше за трпезу и по обичају пред вечером, Он узе и благослови хлеб. Значи као на Тајној Вечери и овде благослови хлеб, а њима се онда отворише очи и познаше Га да је то њихов учитељ.

Али Њега у том моменту нестане, постаде невидљив. Нису могли чекати они да сване, одмах су се вратили у Јерусалим, дванаест стадија пешачили и нашли тамо на окупу једанаесторицу апостола који их радосно дочекаше и рекоше *да је Христос васкрсао и јавио се Петру.* А онда и они испричаше шта се њима на путу десило и како Га познаше при ломљењу хлеба. Ето сведока, браћо и сестре, да је заиста Христос васкрсао. Зато се и ми, данашњи хришћани, као сведоци Његовога васкрсења четрдесет дана поздрављамо радосним поздравом *Христос васкрсе* и одговарамо *ваистину васкрсе*, што значи

потврђујемо веру једни другога. Наша вера у васкрсење јесте посведочена многобројним сведоцима кроз две хиљаде година. Сви они који су Господа веровали, који су за Њега пострадали, то су његови сведоци или његови мученици – *μαρτυρες*.

Нека би и Васкрсли Господ био и са нама, укрепио нас као своје верне слуге, као своје сведоке, да и ми целог живота сведочимо само ту истину да је заиста Христос васкрсао.

Христос Васкрсе – Ваистину Васкрсе!

Амин Боже дај.